

Pitkä mies ja lyhyempi mies

Pitkä mies ja vähän lyhyempi mies istuivat yhdessä lounastamassa. Työllä ja tuskalla oli saatu kalentereihin sopimaan yhteinen aika, kun molemmilla tuntui olevan tärkeää asiaa. Tunnelma oli kuitenkin hiljainen, herrat istuivat ajatuksiinsa vaipuneina, eivätkä sivistyneinä miehinä puhuneet ruoka suussa.

"Tarttis varmaan tehdä jotain, kun on puoluekokouskin lähellä", mietiskeli miehistä pitempi.

"Pitäisi kyllä jo saada jokin selvyys, kun puoluekokouskin on parin viikon päästä", aprikoi lyhyempi.

"Ottaakohan se sen puheeksi", ajatteli pitempi.

"Ei kai tässä ole mitään syytä epäillä sen suostumista", ajatteli lyhyempi.

"Tai toisaalta, voihan se kyllä olla ottamattakin", laskeskeli pitempi.

"Ei kyllä ole mitään syytä epäillä muutakaan", pohti lyhyempi.

"Ei maar ne kai meinaa että mun itseni tarttis tehdä jotain.

Olisihan se noloa tuppautua jos ne ei vaikka haluaisikaan", kurtisti pitempi kulmakarvojaan.

"Se rypistää kulmiaan. Ettei se vain aio sittenkin livetä", välähti lyhyemmän päässä.

"Onhan se vielä puheenjohtaja, sen asiahan se olisi", pohdiskeli pitempi.

"Jos se ajattelee, että minun pitäisi ruveta. Minähän olen jo tässä muutenkin vetäytymässä", kauhisteli lyhyempi vaistomaisesti kravattiaan oikoen.

"Kravattiaan se siinä oikoo. Jokohan se saa sen sanotuksi", ounasteli pitempi.

"Ei sitä meikäläinen uskalla aloittaa ennenkuin saa jonkin merkin. Olisihan se noloa jos pyydettäisiin eikä se suostuisikaan", tuumi lyhyempi.

"Olisi se nyt sentään kohteliasta edes jotenkin vihjata. Ei kai ne voi minulta odottaa merkkiä. Senhän voisi joku tulkita että minä yritän sanella mitä puolue päättää, enkä minä ole enää edes rivijäsen", aprikoi pitempi.

"Kun edes arvaisi mitä se mieltii. Mutta sehän sanoi keran, ettei sen ajatuksenjuoksua saa tulkita", tuskaili lyhyempi.

"Ei kai sen pitäisi niin vaikeata olla. Kyllähän ne kumminkin arvaa mitä mieltä minä olen", tuumiskeli pitempi.

"Eihän tässä olisi mitään kiirettä, kun vain tietäisi varman päälle", hakkasi lyhyemmän päässä.

"Vaikka toisaalta – mikäs kiire tässä, kun ne kumminkin arvaa", päätteli pitempi.

Oli ehditty kahviin ja konjakkiiin.

– Mitäs sulle muuten kuuluu, kysyi pitempi lopulta ääneen pitkän hiljaisuuden päätteeksi.

– Kiitosta vain, ei tässä ihmeempiä, kiirettä pitää, tunnusti toinen ja alkoi tehdä lähtöä.

– Sitähän tämä. Mutta käyhän vastakin. Yritetään järjestellä tässä syksymmällä.

– Yritetään. Tärkeintähän ei ole päämäärä vaan liike oikeaan suuntaan. Hei sitten.